

TORİNO ATI (2011) A TORİNÓI LÓ

Yönetmen: Béla Tarr | Ágnes Hranitzky

Ülke:Macaristan Macaristan, Fransa Fransa, Almanya Almanya, İsviçre İsviçre, ABD ABD

Tür:Dram

Vizyon Tarihi:15 Şubat 2011 (Almanya)

Süre:146 dakika

Dil: Macarca, Almanca

Senaryo: László Krasznahorkai | Béla Tarr

Müzik:Mihály Vig

Görüntü Yönetmeni:Fred Kelemen

Yapımcılar: Martin Hagemann | Juliette Lepoutre | Marie-Pierre Macia | tümü »

Çekim Yeri: Budapest, Hungary

ÖZET:

Eserleri ve yaklaşımıyla çağdaş bağımsız sinemacıları etkileyen Bela Tarr'ın on yıl aradan sonra çektiği bu ilk film, Alman düşünür Friedrich Nietzsche'nin 1889'da Torino'da kırbaçlanan bir atı boynuna sarılarak kurtarmaya çabalamasıyla başlıyor. Bu mücadelesi Nietzsche'yi öldüğü güne kadar yatağa bağlayacak, dilsiz bırakacak, çaresi bulunmayan bir akıl hastalığına götürecektir. Ancak filmin kahramanı, çiftçi sahibine ayak uydurmaya çalışan yaşlı attır.

FİLMDEN

3 Ocak 1889, Torino Friedrich Nietzsche, Via Carlo Alberto numaralı evinden dışarıya gezinmek ya da mektuplarını almak için postaneye gitmek üzere çıkar. Ondan pek uzak olmayan bir mesafede, daha ziyade ondan uzaklaşır bir vaziyette taksicinin biri, inatçı atıyla cebelleşmektedir. Tüm zorlamalarına rağmen at kıpırdamamakta direnmektedir. Bundan dolayı taksici Guiseppe ya da Carlo ya da Ettore'nin sabrı taşar ve kırbacıyla ata vuruverir.

Nietzsche olayın intikal ettiği yere gelir ve bu da o anda öfkeden köpürmekte olan taksicinin sebep olduğu bu gaddarca harekete bir nokta koyar. Sağlam yapılı ve bıyıklı Nietzsche aniden taksinin üzerine atlar ve kolunu ağlar bir vaziyette atın boynuna dolar. Komşusu onu evine götürür o da gün boyunca divanın üzerinde o bağlayıcı son sözlerini fısıldayana kadar sessiz bir şekilde kımıldamadan yatar. Anne, tam bir aptalım ve uysal ve bunamış bir vaziyette, annesinin ve kız kardeşlerinin yardımıyla bir on yıl daha yaşar. Ata gelirsek, bildiğimiz bir şey yok.

(Son konuşmalar)

BİRİNCİ GÜN

Yemek hazır.

Yatağına git. Hey, sen!

Ne oldu?

Onları sen de mi duymuyorsun?

Neyi? Ağaç kurtları, artık bir şey yapmıyorlar.

Elli sekiz yıldır onların sesini duyuyordum. Ama artık duymaz oldum. Gerçekten durdular. Tüm bunlar ne demek oluyor baba?

Bilmiyorum. Artık uyuyalım. Sırtüstü uzanır ve battaniyeyi üzerine çeker.

(Ohlsdorfer kendi tarafına döner ve gözlerini pencereye diker. Babası pencereye bakarken kızı tavana bakmaktadır. Arada bir çatıdan uçan ve büyük bir gürültüyle parçalanan kiremitlerin sesi duyulmaktadır. Fırtına, evin etrafında durmaksızın kükremektedir.)

İKİNCİ GÜN

Buraya gel!

Yerinden kıpırdamayacağını görmüyor musun?

Kes şunu!

Buraya gel!

Yemek hazır!

(Son Misafiri geldi)

Hiç palinkam kalmadı da. Bir şişe verebilir misiniz?

Ona biraz ver

- Neden kasabaya gitmediniz? –

Fırtına her tarafı darmaduman etti.

Nasıl yani?

Mahvoldu diyorum.

Neden mahvolsun ki?

Çünkü her şey yıkık dökük hale getirildi. Her şey bozulmuş durumda ama her şeyin yıkık dökük ve bozulmuş duruma getirildiğini söyleyebilirim. Çünkü bu sözde masum insan yardımı denilen şeyden meydana gelen alelade bir afet değil. Tam aksine tüm bunlar insanın kendi hükmünün kendi hükmünü kendi benliğinden önde tutması ile alakalı tabii bu işte tanrının da bir parmağı yok değil biraz cüretkâr olmak gerekirse, bu işte bizzat yer alıyor ve bu bizzat rol aldığı şeyse hayal edebileceğin en korkunç oluşumlardan birisi. Çünkü anlayacağın üzere dünyanın çivisi çıkmış durumda. Bu sebeple, söylediklerimin pek de ehemmiyeti yok çünkü her şeyin yozlaşması onların bunları elde etmesi ile alakalı. Her şeyi sinsice ve gizli kapaklı bir mücadele neticesinde elde ettiklerinden her şeyin ayarını bozmuş durumdalar. **Çünkü neye dokunurlarsa ki her şeye dokunuyorlar, anında kurutuyorlar.** SON ZAFERE KADAR İŞLER BU ŞEKİLDEYDİ. MUZAFFERE BİTİŞE KADAR. ELDE ETME, YOZLAŞTIRMA YOZLAŞTIRMA, ELE GEÇİRME. Ya da eğer istersen farklı bir şekilde ifade edebilirim dokunma, yozlaştırma ve akabinde de ele geçirme ya da dokunma, elde etme ve neticesinde de yozlaştırma. Asırlardır bu şekilde devam ediyor.

Sürer, sürer ve sürer.

Sadece bu, bazen gizli gizli, bazen kaba bir şekilde arada sırada usul usul, arada da vahşice tek değişmeyen şey bunun durmadan devam ettiği. Lakin sadece tek bir şekilde pusuda bekleyip saldıran bir sıçan gibi. Çünkü bu mükemmel zafer için önemli olan başka bir şey de diğer tarafın her şey mükemmel, yer yer harika ve soyluca olsa da başka türden bir kavga içine bulaşmaması. Başka türden bir mücadele olmamalı. Bir tarafın aniden ortadan kaybolması yani o mükemmelliğin, harikalığın ve soyluluğun ortadan kaybolması böylece şimdiye dek hep pusu kurarak saldıran bu kazananlar dünyaya hükmeder ve insanların onlardan saklayabilecekleri şeyler için en ufak bir köşe bucak kalmaz çünkü ellerini uzattıkları şeyi bir şekilde elde ederler. **Ulaşamayacaklarını düşündüğümüz şeyler bile -ama ulaşırlar- en sonunda onların olur.** Çünkü gökyüzü ve tüm hayallerimiz zaten halihazırda onlarındır. O kısır döngü, doğa bitmez sessizlik.

Ölümsüzlük bile onların elinde, anlıyor musun?

Her şey ama her şey sonsuza dek uçup gitmiş durumda. O birçok soylu harika ve mükemmel şeyler sadece durdular, böyle açıklamak doğruysa.

Bu noktada duruverdiler ve tanrı ya da tanrılar olmadığını anlamak ve kabul etmek durumunda kaldılar.

Bu mükemmel, harika ve soylu kişiler bu doğruyu daha en başından anlayıp kabul etmek durumunda kaldılar.

Tabii bunu anlama yönünde yetersiz kaldılar. Buna inandılar, kabul ettiler, ama hiç anlamadılar. Öylece şaşkın şaşkın ama bıkmadan durdular ta ki beyinden kopup gelen bir kıvılcım onları en sonunda aydınlatana kadar. **Böylece birdenbire tanrı ya da tanrılar olmadığının farkına vardılar.** Birdenbire iyi ya da kötü diye bir şey olmadığının farkına

vardılar. **Neticesinde de durum böyleyse kendilerinin de aslında var olmadıklarını görüp anladılar.** Sanırım bu anın onların sönüp yok oldukları anlamına geldiğini söyleyebiliriz. Sönüp yok oldular aynı çayırılık bir alanda için için yanan bir alev gibi.

Bir tanesi daimi kaybeden diğeri de daimi kazanandı.

Yenilgi, zafer Yenilgi, zafer ve bir gün -bu civarda- yanıldığını anlamak zorunda kaldım ve bunu yaptım.

“Bu dünyada herhangi türden bir değişim olmadığını bir değişim olmadığını ve olmayacağını düşünürken tamamıyla yanıliyordum. Çünkü inan bana bu değişimin gerçekten meydana geldiğini artık biliyorum. “

Friedrich Nietzsche:

“Geç bunları! Hepsi saçmalık.”

ÜÇÜNCÜ GÜN

Paltom! Yemek yemiyor! Yiyecek! Ye hadi! Yemek zorundasın! Bu da ne? Ne oluyor? Yaklaşan bir araba var. Kim ki onlar?

Çingeneler sanırım.

Ne diye buraya geliyorlar ki şimdi? Bilmiyorum ama bu tarafa geliyorlar!

Leş kokulu pis köpekler! Ne yapacağız? Gidip kışkışla onları! Ne bekliyorsun?

Kımılda hadi! Burada su var. Gel de yardım et! Gel de babaya yardım et! Hadi gelin, gelin de için!

Atları tut. Bakın. Kız geliyor. İşte kız. Gözleri şeytan şeytan bakıyor. Defolun gidin buradan! Defolun! Burada ne işiniz var? Defolun gidin! Bizimle gel! Yapmayacağım! Hiçbir yere gitmiyorum! Bizimle Amerika'ya gel! Sağır mısınız? Bırakın beni! Sizinle gelmeyeceğim! Allah göstermesin! Orası çok hoşuna gidecek!

Umurumda bile değil!

Bırakın beni! Hepinizi düzerim orospu çocukları! Hadi gidin buradan! Bağırsaklarınızı deşeceğim, göreceksiniz ebenizinkini! Leş kokulu pis çingeneler! Bu su için. Beni öldürecek! Baba! Baba! Hadi ama! Buraya gelin sizi solucanlar! Geri döneceğiz! Su bizimdir! Dünya bizim! Zayıfsınız! Zayıfsınız! Geberip gidin! Geberip gidin! Bir.

Kutsal yerler sadece tanrının hürmetine hizmet eden uygulamalar yapılmasına izin verdiğiinden ve yerin kutsallığına uymayan her şey yasak olduğundan ve ayrıca kutsal yerler içlerinde gerçekleştirilen ve cemaati utandıran bazı insafsızca davranışlarla kirletilmiştir. Bu sebeple de bu insafsızca davranışları düzeltmek maksatlı tövbe töreni yapılcaya kadar herhangi dinsel bir faaliyet gerçekleştirilemez. Papaz cemaate seslenir:

Tanrı yanınızda! Sabah geceye dönecek. Gece sona erecek Fırtına dışarıda öfkeyle ortalığı birbirine katmakta. Rüzgar aynı yönden acımasızca ortalığı süpürmeye devam etmekte. Ama şimdi yoluna çıkıp onu engelleyecek bir şey kalmamış durumda. Sadece rüzgâr tarafından tahrik edilen büyük bir toz bulutu umursamaz bir şekilde öne çıkmakta. Rüzgârın peşinde sürüklediği kupkuru toz ve tahrip edici hava kırıç topraklar üzerinde dizginlenemez bir şekilde öfke kusmakta adeta.

DÖRDÜNCÜ GÜN

- Benimle gel.

- Ne oldu?

- Hemen gel! - Bir sorun mu var? Kuyu!

Hay be! Üzerini ört! Ya palinka?

Neden yemiyorsun? Hiçbir yere gitmiyorsun. İç şunu! En azından birazcık su iç! Benim hatırım için! Elbiselerini, yemek kaplarını, iğne iplik ve o tarz şeyleri toparla. Ne için? Buradan gidiyoruz. Toparlan! Battaniyeler, palinka. Palinka! Patatesler de. El arabasını getir! Hadi!

BEŞİNCİ GÜN

Bu karanlık da ne baba? Lambaları yak!

Hay be! Neden doldurmadın?

Dolu zaten? Biraz köz getir!

Tüm bunlar da ne? Bilmiyorum.

Yatağa girelim. Közler bile söndü gitti. Yarın yeniden deneriz.

Yataklarını el yordamıyla bulmaya çalıştıklarını duyabiliyoruz. Yataklarına uzanıp battaniyeyi kafalarına kadar çektiklerini duyabiliyoruz. Nefes alış verişlerini duyabiliyoruz. Sadece nefes alış verişlerini. Dışarıda ölüm sessizliği var, fırtına sona ermiş durumda. Bu ölüm sessizliği eve de çökmüş durumda.

ALTINCI GÜN

Yemek zorundasın!

Acılarla geçecek on yıl.

*****

(Allah Teâlâ'dan daha merhametli, bilgili olmaya çalışanlara ve örnek olanların akıldânesi Friedrich Nietzsche'nin içler acısı son on yılı)

(Kendini kurtaramayan kuyudaki gölgenin isyanı)

“Allah Teâlâ’ya ilâhlığı öğretmekten yine kendine sığınırız.

İhramcızâde İsmail Hakkı)